

[Ministeren for skatter og afgifter]

mulighed for at tage hensyn til eventuelle klausuler om omsættelighed i skøder mellem almennyttige boligselskaber og kommuner.

Jeg kan oplyse, at de almennyttige boligselskaber i stort tal har påklaget vurderingsresultatet ved 18. almindelige vurdering. Når klagebehandlingen er afsluttet, kan der måske være anledning til at undersøge, om der er grundlag for at fravige vurderingslovens regler, der tilsigter en ensartet vurdering og beskatning af jordarealer.

Med hensyn til de parcelhusejere, der har benyttet deres jordareal til en anden anvendelse end den, som en byplan eller et byplanudkast tillader, kan jeg indledningsvis sige, at jeg ikke finder det ganske hensigtsmæssigt at sammenkæde systemet i frigørelsesafgiftsloven med en lempeligere grundbeskatning svarende til den faktiske udnyttelse af grunden. Den særlige afgift er betinget af en kommunalbestyrelses beslutning om zoneoverførsler, og det er jo et led i kommunernes planlægningspolitik.

Jeg kan godt se, at der er et problem, men det problem vedrører kun et meget lille antal parcelhusejere. De fleste af dem har påklaget 18. almindelige vurdering. Også her kan jeg sige, at når denne klagebehandling er afsluttet, kan der muligvis være grund til at overveje, om det er påkrævet at gennemføre særegler for ansættelse af grundværdien for denne mindre gruppe parcelhusejere.

Socialdemokraternes beslutningsforslag indeholder i punkterne 3 og 4 forslag om at nedbringe de kommunale grundskatter for ejendomme benyttet til boligformål. Der vil her være tale om en statslig tilskudsordning for 1987 på mellem 100 og 150 mill. kr. Den foreslåede – i øvrigt meget administrationskrævende – ordning er i realiteten et statstilskud til kommuner med en særlig høj grundskyldpromille. En sådan ordning vil ikke harmonere med de almindelige kommunale tilskuds- og udligningsordninger.

Endelig foreslås i sidste punkt en adgang for kommunerne til at lempe grundskatterne for samspilsramte almennyttige byggerier.

Pligten til at svare ejendomsskat har hidtil været helt uafhængig af den pågældende ejers betalingsevne. Det kan man måske sige er beklageligt, men det er jo karakteristisk for denne beskatningsform, og det vil derfor ikke være rimeligt over for de øvrige ejere, der benytter en anden boligform end den

almennyttige, at nedsætte ejendomsskatterne alene for disse byggerier.

Jeg tror, man herefter må sige, at det er regeringens konklusion, at på det foreliggende grundlag kan vi ikke gå ind for beslutningsforslaget, men som sagt peger det på nogle problemer, det muligvis kan være nyttigt og hensigtsmæssigt at drøfte, når klagebehandlingerne er overstået.

Lissa Mathiasen (S):

De offentlige grundvurderinger er i realiteten blot konstateringer af, hvad ejendomme på basis af stedfundne handler kan sælges til i fri handel. Vurderingerne er derfor i sig selv stort set retfærdige, også som beskatningsgrundlag, og derfor skal det her forslag ikke ses som et generelt opgør med vurderingerne, tværtimod.

Men der er et par undtagelser, når vi taler om retfærdighed, dels de almennyttige selskabers grunde, dels parcelhuse, hvor ejendommene vurderes på basis af en planlagt og en teoretisk udnyttelse i stedet for den faktiske benyttelse.

Med hensyn til de almennyttige grunde synes jeg, det er meget væsentligt at sige, at de i modsætning til andre bebyggelser i realiteten ikke er omsættelige. De kan ikke sælges uden videre, man skal have Boligministeriets tilladelse. Og skulle den endelig blive givet, kræves det altså, at provenuet, når lånene er betalt, indgår i Landsbyggefonden, og den er båndlagt. Det vil sige, at grundene ikke kan belånes, pengene kan ikke anvendes til forbrug, hverken af selskaberne eller af lejerne, og derfor finder vi altså, det er uretfærdigt at beskatte selskaberne og dermed lejerne på baggrund af disse almindelige vurderingsprincipper.

Den 18. almindelige vurdering kombineret med planlovgivning har også bragt nogle parcelhusejere i klemme. Det kan godt være, som ministeren siger, at det er få, men det gør jo ikke mindre ondt for de få, det drejer sig om, netop dem, hvor grundene er vurderet på basis af en fremtidig mere intensiv udnyttelse, end det er tilfældet.

For de mennesker betyder det, at de skal beskattes, måske på en måde, så de ikke er i stand til at blive boende i deres hus. Hvis det viser sig, at deres grund rent faktisk på et senere tidspunkt går over til en mere intensiv